

Lorenz Bodock

Laurentius Bodock, Iur. Utriusq[ue] & Phil. Doctor, Celsissimi Principis ac Ducis Mecklenburgensis, Dn. Christiani, &c. &c. &c. Consiliarius, in Universitate Rostochiensi Orator: Professor, Amplissimae facult. Philosoph. Senior & p.t. Decanus

[Rostock]: Richelius, 1652

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn739998188>

Druck Freier Zugang

LAURENTIUS
BODOCK.

Jur. Utriusq; & Phil. Doctor,

*Celsissimi Principis ac Ducis Mecklen-
burgensis,*

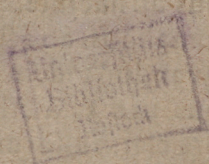
DN. CHRISTIANI, &c. &c. &c.

Consiliarius, in Universitate Rostochiensis

Orator; Professor, Amplissimæ facultat.

Philosoph. Senior & p. t.

DECANUS.

Literis suis expressit Johannes Richelius,

Senatus Typographus;

ff. 52

Magnæ, illius mentis purissimæ,
scintillæ; de Sempiterni videlicet luminis
facibus accensæ; nempè tantus Angelo-
rum & in tot ordines divisus exercitus,
quantam, non dicam sermonis, sed & ad-
mirationis suggerunt materiam? Hi sunt naturæ illæ pu-
ræ, subtiles, æthereæ, quas nulla corporis figura delineat,
nulla materiæ labes infuscat, nullus corruptionis nævus
aspergit. Hi sunt Animi, non ex eò igne delibati, quò
sidera volant, & sacri torquentur axes: sed excitatissimæ men-
tis spiritus, tantò expressius ad æternæ pulchritudinis ex-
emplar conformati, quantò de ejus fonte propius resper-
guntur & uberius. Hi sunt stupendi illi Animi, qui suæ
præstantissimæ intelligentiæ beneficiò, res omnes (quas
nos homuli ex luto & argillâ ficti tanto cum labore addi-
scimus, & ægrè ratiocinando colligimus) nullò negotiò,
nullò temporis intervallò, sagacissimè pervident, & im-
peditos quosq; difficultatum nodos explicatissimè dis-
solvunt. Et ò ingentem felicissimamq; eorum cognitio-
nis constantiam! cujus munere contingit, ut eis non mi-
nus ab hâc intelligentiâ cessare liceat, quàm plantis aut a-
nimalibus, ab actûs vitalis perpetuo quodam ministerio;
quandoquidem intellectionem beatissimis hisce menti-
bus pro vitâ esse & arbitramur & credimus. Horum
præclarissimorum spirituum si gratiam, quâ ab ipsis or-
tûs primordus mirificè nobilitati sunt spectes, vala cry-
stallina dices, ab ipso Universitatis artifice DEO OPT.
MAXIMO comparata, & omnibus artis enucleata le-
nociniis, in quæ immensæ Divinitatis rivi, tanta & tam
inuitata donorum fragrantia depluerent, Si autem eo-
rundem gloriam considerabis, quæ gratiarum amplitudi-
nem

nem est conſequuta, totos in DEUM, ſuumq; Crea-
torem amoris ſimilitudine transfuſos atq; abſorptos vide-
bis: & qvòd nobis omnibus ſaluberrimum, conſpicias in
hoc felicitatis domicilio, fidos terrarum adminiſtros, no-
ſtræ ſalutis propugnatores, depulſores miſeriarum, au-
ſpices felicitatis, Duces, actores, pædagogos, & ut ſum-
matim dicam, amore germanos, ſervos obſeqviò, aucto-
ritate patres. O profundiffimam conſiliorum DEI ca-
lignem! ô clementiam ejus, ab ipſis Angelorum menti-
bus & cogitatione ſecluſam! Qvæ non contenta ſummis
& ineffabilibus in nos immeritos mortales collatis bene-
ficiis, Spiritus etiam Angelicos, fideliffimos Vitæ noſtræ
cuſtodes, Nobis deſtinavit, ſeriò iisdem mandans, nè vel
minimum in hiſce rebus vel diſpendium vel infortunium
patiamur: & qvòd majus eſt, in manibus (teſte Pſalmo-
grapho) Noſtram mortalitatem lubricam portare præci-
piens, ne ad durioſorem vel minimò digitò, lapidem impin-
gat. Hanc verò DEI coeli clementiam, Vir juvenis
Præſtantiffimus, & Doctiffimus, DN. JOANNES
HUNTEMANNUS Hanoveranus, ſermone me-
moriter & eruditiffimò & devotiffimò, proximè ſeqven-
ti die Jovis, in Majori Auditorio, horâ nonâ matutinâ, ve-
nerari conſtituit. Et cum, tum honeſtâ ac decenti vitâ per
qvadriennium, in hoc Mecklenburgico Sapientiæ omni-
umq; disciplinarũ Sacratio tranſactâ, tum publicis binis
Diſputationibus, tum duodecem ſermè Collegiis partim
Theologicis, partim Philoſphicis, ſub Celeberrimis ac
Excellentiffimis Dominis hujus Inclutæ Univerſitatis
Profeſſoribus celebratis, magnam bonorum laudem, no-
menq; inter Eruditos Viros optimum adeptus fuiſſet, &
illud adhuc, publico ingenij ac eloqvientiæ, vel ſatius re-
ligio-

ligionis ergâ tantum DEI beneficium, specimine, augere,
clariusq; reddere voluit. Jam verò, MAGNIFICUM
DOMINUM RECTOREM, VIROS ADMODUM
REVERENDOS, EXCELLENTISSIMOS, EX-
PERIENTISSIMOS, CLARISSIMOS, Nempè Dominus,
Omnium facultatum PROFESSORES, DOCTORES,
LICENTIATOS, VERBI DEI MINISTROS, Phi-
losophiæ & Artium MAGISTROS, publico hoc meo
Programmate, eâ quâ par est obsarvantiâ ac modestiâ
obsecrat; ut Omnes & Singuli, huncce laudabilem, ac
devotum conatum, suâ celebritate & frequentiâ cohone-
stare dignentur. Omniq; ad extremum studio ac di-
ligentia curaturum semet pollicetur, ne homini parum
grato ac memori hic honor à tantis tantæq; celebritatis
Viris habitus esse videatur. Valete.

Dabam ex musco meo die 14. Octobris,
Anno M. DC. LII.

nem est conſequuta, totòs in DEUM, ſu-
rem amoris ſimilitudine transfuſos atq; ab
bis: & quod nobis omnibus ſaluberrimum
hoc felicitatis domicilio, ſidos terrarum ad-
ſtræ ſalutis propugnatores, depulſores in-
ſpices felicitatis, Duces, altòres, pædago-
matim dicam, amore germanos, ſervos ob-
ſeruantie patres. O profundiffimam conſilio-
ſeriem! ò clementiam ejus, ab ipſis Ange-
lus & cogitatione ſecluſam! Quæ non col-
& ineffabilibus in nos immeritos mortales
ficiis, Spiritus etiam Angelicos, fideliffime
cuſtodes, Nobis deſtinavit, ſerò iisdem mi-
nimum in hiſce rebus vel diſpendium vi-
patiamur: & quod majus eſt, in manibus
grapho) Noſtram mortalitatem lubricam
piens, ne ad duriorẽ vel minimò digito, li-
gatur. Hanc verò DEI coeli clementia
Præſtantiffimus, & Doctiffimus, DN.
HUNTEMANNUS Hanoveranus.
moriter & eruditiffimò & devotiſſimò, pa-
ti die Jovis, in Majori Auditorio, horà non
nerari conſtituit. Et cum, tum honeſtã ac
quadriennium, in hoc Mecklenburgico Sa-
umq; diſciplinarũ Sacrario tranſactã, tum
Diſputationibus, tum duodecem fermè C
Theologicis, partim Philoſophicis, ſub C
Excellentiffimis Dominis hujus Inclutæ
Profeſſoribus celebratis, magnam bonoru
menq; inter Eruditos Viros optimum ad
illud adhuc, publico ingenij ac eloquentia

